

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: Y. Z., narozený X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupen advokátkou JUDr. Annou Pavlíkovou,
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky Praha,
sídlem pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2025, č. j. OAM-117/BA-BA07-BA03-PZ-2025

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2025 č.j. OAM.117/BA-BA07-BA03-PZ-2025 se r u š í.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 18.404,-Kč, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Anny Pavlíkové do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 14. 5. 2025, č. j. OAM-117/BA-BA07-BA03-PZ-2025 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) rozhodl žalovaný, že žalobce je zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o azylu*“). Ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu se doba trvání zajištění prodlužuje do 16. 7. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předně konstatoval, že na důvodech zajištění žalobce, uvedených v rozhodnutí o jeho zajištění v ZZC č. j. OAM-117/BA-BA07-BA06-Z-2025 ze dne 31. 1. 2025, které nabylo právní moci dne 4. 2. 2025, se dle názoru správního orgánu nic nezměnilo a z postupu jmenovaného je dle správního orgánu nadále zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byla ohrožena realizace rozhodnutí správního orgánu o žádosti ve věci mezinárodní ochrany, a to zejména následné vycestování žalobce z ČR. Žalobce na území ČR pobýval nelegálně bez jakéhokoliv povolení k pobytu. Od svého příjezdu v únoru 2024 na území ČR nepodnikl žádné kroky k legalizaci pobytu, a až cca po 11 měsících neoprávněného pobytu se dostavil dobrovolně na OPKPE Praha, aby údajně vyřešil otázku svého pobytu. Předtím rovněž nelegálně pobýval zjevně v Německu a v Paříži, kde i nelegálně zjevně pracoval. Rovněž jeho cesta z Ruska, do kterého jediného měl udělené vízum a pobýval tam legálně, přes Bělorusko a Polsko do Německa a následně Francie, byla zcela nelegální. V případě žalobce bylo zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění z důvodu pobývání na území ČR bez platného povolení k pobytu. Žalobce sice nebyl na území ČR pro nelegální pobyt zadržen a dostavil se na policejní útvar dobrovolně, nicméně učinil tak téměř až rok po jeho nelegálním vstupu na území ČR, nikoliv bezprostředně po něm, aniž by mu v tom cokoliv objektivně bránilo. Žalobce v ČR před jeho zajištěním rovněž nikdy nežádal o mezinárodní ochranu, a to nejen v ČR, ale ani v jiných zemích EU, ve kterých se zdržoval, tedy v Polsku, Německu ani Francii, přestože ani v tom mu objektivně nic nebránilo. V případě žalobce má tak na základě výše uvedených skutečností správní orgán jednoznačně za to, že podání žádosti žalobcem o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou, jakkoliv zmařit nucený návrat do vlasti. Sám žalobce ostatně deklaroval, že v domovské zemi není ohrožen na životě.
3. Podle názoru žalovaného vyjádřeného v napadeném rozhodnutí v případě žalobce pak nadále nelze tomuto uložit místo rozhodnutí o jeho zajištění tzv. zvláštní opatření dle ustanovení § 47 zákona o azylu, podle něhož zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené. V případě dotyčného však i nadále platí, že tento není nikde v ČR hlášen k pobytu, nemá zde žádný majetek a nedisponuje vlastními finančními prostředky k pobytu na území ČR. Pokud jde o možnost zdržování se v pobytovém středisku, správní orgán připomíná, že tato střediska jsou koncipována jako otevřená, nelze v nich absolutně omezit pohyb žadatelů mimo středisko, k opuštění střediska na dobu kratší 24 hodin dotyčný žadatel nepotřebuje ani povolení správního orgánu a ten není oprávněn mu v opuštění jakkoli zamezit. Pobyt v pobytovém středisku je navíc zcela na náklady správního orgánu a státu, včetně úhrady stravování a dalších potřeb žadatele, a dotyčný tak není ani v tomto směru jakkoli motivován ve středisku zůstat jako v případě, že by si své náklady hradil ze svých zdrojů.
4. Správní orgán se v napadeném rozhodnutí dále v souladu s ustanovením § 46a odst. 5 zákona o azylu zabýval délkou doby, na kterou bude zajištění žalobce prodlouženo. Dle zákona o azylu je maximální doba trvání zajištění stanovena na 180 dní, tedy v případě žalobce je jeho zajištění možno prodloužit celkově ještě o 70 dní, což je do dne 26. 7. 2025. Správní orgán konstatuje, že žádost výše jmenovaného nebyla zamítnuta jako zjevně nedůvodná ani nepřijatelná a byla posunuta do standardního plného posouzení jejího obsahu, což si společně se zajištěním širšího rozsahu informací o zemi původu žadatele, nutnosti provedení doplňujícího pohovoru k žádosti jmenovaného, zpracování materiálů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

doložených právní zástupkyní žalobce a jejích návrhů na doplnění dokazování, společně s aktuální přípravou jeho seznámení s podklady a konečného rozhodnutí ve věci vyžádalo delší dobu. Správní orgán proto prodlužuje dobu zajištění dotyčného o 60 dní, tj. do dne 16. 7. 2025.

5. V podané žalobě žalobce předně namítal, že Žalobcem je občanem Alžírsko berberské národnosti. Jelikož v České republice pobýval neoprávněně, dostavil se dne 27. 1. 2025 na pracoviště cizinecké policie k řešení své pobytové situace. Již 5 měsíců žije v České republice se svou partnerkou, H. V. nar. X, a její nezletilou dcerou, ve společné domácnosti. Doložil rovněž fotografie prokazující výše uvedené rodinné zázemí. Navrhl také provedení výslechu partnerky a uložení zvláštních opatření, s tím, že jeho přítelkyně je připravena složit finanční záruku ve výši 50 000 Kč. Tyto informace byly potvrzeny jeho přítelkyní během jejího výslechu provedeného policií dne 27. 3. 2025. Během svého výslechu žalobce zmínil i perzekuci, které čelil v důsledku toho, že není muslimské víry a obavy z uvěznění v případě návratu do země původu. Tyto informace dále rozvedl a doložil při svých pohovorech provedených v řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Policie s žalobcem zahájila řízení o jeho správním vyhoštění, dle § 119 odst. 1 písm. b), bod 4. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, neboť pobýval na území neoprávněně a zajistila jej dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, rozhodnutím čj. KRPA-33460-13/ČJ- 2025-000022-ZSV, ze dne 27. 1. 2025. Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou. Po svém zajištění v ZZC Balková podal dne 28. 1. 2025 žalobce žádost o mezinárodní ochranu. Dne 31. 1. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí o (pře)zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., čj. OAM-117/BA-BA07-BA06-Z-2025. Žalobce jej napadl žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni, který tuto žalobu zamítl rozsudkem ze dne 3. 3. 2025, č. j. 17 A 9/2025-42. Dne 14. 5. 2025 vydal žalovaný dle § 46a odst. 1 písm. e) rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění v zařízení pro zajištění cizinců, čj. OAM-117/BA-BA07-BA03-PZ-2025, ze dne 14. 5. 2025, kterým dle § 46a odst. 5 dobu trvání zajištění prodloužil až do 16. 7. s tím, že na důvodech zajištění se nic nezměnilo a ohledně možnosti uložit zvláštní opatření dle § 47 AZ uvedl, že nadále platí, že „není nikde v ČR hlášen k pobytu, nemá majetek ani nedisponuje finančními prostředky k pobytu v ČR, proto prý nebude motivován zůstat v pobytovém středisku, kde jsou náklady pobytu hrazeny státem.“
6. Žalobce v žalobě tvrdil, že závěr o neúčinnosti zvláštních opatření je nepodložený a nevypovídá s individuálními okolnostmi žalobce. Napadené rozhodnutí bylo vydáno, aniž by existoval důvod pro zajištění dle § 46a odst. 1 písm. e) AZ - žalobce v rámci již několik měsíců probíhajícího řízení o mezinárodní ochraně prokázal, že jeho žádost nebyla účelová. Žalobce zmínil obavy z uvěznění a mučení pro to, že nerespektuje islámské předpisy a rovněž pro svou příslušnost k národnostní menšině Amazighů a vypověděl i o perzekuci, které již byl v Alžírsku z těchto důvodů vystaven. Jeho obavy jsou odůvodněny jak předchozím pronásledováním, se kterým se již setkal.
7. V případě žalobce podle jeho názoru bylo také možné použít mírnější opatření a zajištění tak nebylo nadále nezbytné; žalovaný k tomu při rozhodování o prodloužení zajištění měl již dostatek informací (o zajištěném bydlení žalobce i rodinném zázemí), ke kterým nepřihlédl a závěr o neúčinnosti alternativ k zajištění je tak nedostatečně odůvodněný a nepřezkoumatelný. Zajištění není přiměřené, zejména ve vztahu k rodinnému životu žalobce, kterým se žalovaná v napadeném rozhodnutí vůbec nezabývala. Žalobce v ČR má zajištěno ubytování v domě své přítelkyně. Žalobcův rodinný život vedený s občankou ČR je reálný a dlouhodobý - žalovanému toto musí být známo z jeho úřední činnosti, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobcova přítelkyně žalobce pravidelně v zajištění navštěvuje, absolvovala rovněž výslech u policie, kde vypověděla o jejich vztahu a dále se žalobcem intenzivně řeší i možnost sňatku přímo v ZZC Balková

8. Doba zajištění stanovená žalovaným není podle žalobce přiměřená, ani dostatečně odůvodněná - žalovaný odůvodnil prodlouženou zajištění odkazem na nutnost provést další kroky v azylovém řízení, neuvedl však, jaké konkrétní kroky v jakém časovém horizontu hodlá v této době učinit, ani to, zda je reálné, aby v prodloužené době zajištění skutečně dokončil řízení o žalobcově mezinárodní ochraně, potažmo podnikl kroky k jeho vycestování.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že vzhledem k obsahu žalobní argumentace poukazuje žalovaný na dosavadní jednání žalobce, který přes území členských států EU cestoval nelegálně, nelegálně v nich pobýval i pracoval, aniž by pociťoval potřebu o mezinárodní ochranu žádat. To zjevně za situace z hlediska jeho pohledu jednoznačně pobytově nejisté, neboť si musel po celou tuto dobu být vědom, že pokud bude jeho nelegální počínání odhaleno, vystavuje se riziku nuceného návratu do země původu. Je evidentní, že pokud by tvrzené problémy pociťoval reálně jako palčivé, nic mu nebránilo podat žádost o mezinárodní ochranu při první možné příležitosti, nikoli teprve poté, kdy dojde (byť z jeho strany dobrovolně iniciovanému) kontaktu s policií, která rozhodne o jeho zajištění. Deklarovaná vůle k součinnosti se správním orgánem pro případ uložení zvláštního opatření nemá oporu v dosavadním žalobcově jednání. Jak zdejší soud už v rozsudku č. j. 17 A 9/2025-42 ze dne 3. 3. 2025 shrnul vyjádření žalovaného k žalobě proti rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 31. 1. 2025, předchozí žalobcovo jednání, spočívající ve více než rok trvajícím nelegálním pobytu na území členských států EU, nesvědčí o jeho respektu k právním povinnostem cizinců stanoveným pro vstup a pobyt na území EU. Žalobce vlastním majetkem v ČR ani vlastními finančními prostředky k pobytu nedisponuje, neměl a dosud nemá ani možnost je legálně získávat prací. Skutečnost, že nebyl hlášen k legálnímu pobytu v domě své přítelkyně, lze přičítat pouze jeho volbě přístupu k legalizaci vlastního pobytu, nikoli údajné nesprávnosti či nezákonnosti postupu a závěrů správního orgánu, byť se o to se v žalobě snaží. Jeho nynější proklamace o připravenosti splnit podmínky stanovené správním orgánem, ani snaha doložit hloubku navázaného vztahu, možnost bydlení u přítelkyně či připravenost složit za něj kauci nevyvrací oprávněnost závěru, že nelze vzhledem k žalobcovu dosavadnímu jednání očekávat, že by zůstal správnímu orgánu k dispozici pro provedení správního řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany až do doby následného vycestování z ČR v případě jejího zamítnutí.
10. V replice žalobce uvedl, že Nejvyšší správní soud vydal rozsudek dne 30. 2. 2025 čj. 5 Azs 79/2025 - 34, kterým zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 31. 1. 2025, č. j. OAM-117/BA-BA07-BA06-Z-2025, kterým byl žalobce dne § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu zajištěn do 17. 5. 2025. Zrušil i rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 3. 3. 2025, č. j. 17 A 9/2025-42. Jestliže bylo nezákonné již samotné zajištění, nemůže nadále trvat jeho prodloužení, opřené o totožné důvody a závěry o neúčinnosti zvláštních opatření, které byly Nejvyšším správním soudem označeny jako nesprávné, a musí být nyní soudem neprodleně zrušeno.
11. Napadený výrok rozhodnutí žalovaného krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

12. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu: „Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.“
13. Zvláštním opatřením se podle § 47 odst. 1 zákona o azylu: „... rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem (písm. a), nebo osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené (písm. b).“ Podle odst. 2 tohoto ustanovení: „Ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3 zákona o azylu, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.“
14. Podle § 46a odst. 6 zákona o azylu: „V řízení o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany a v řízení o prodloužení doby trvání jeho zajištění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Rozklad, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné. V rozhodnutí o zajištění a v rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění ministerstvo poučí žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí ministerstva o zajištění a o prodloužení doby trvání zajištění podle soudního řádu správního.“
15. V rozsudku Nejvyšší správní soud v bodě 36. uvedl: „Podle § 47 zákona o azylu je nezbytné konstatovat, že stěžovatel sice do ČR přicestoval, aniž by k tomu byl oprávněn, a rovněž zde následně zhruba 11 měsíců pobýval bez platného pobytového oprávnění. Nicméně nelze odhlížet ani od toho, že stěžovatel se k policejnímu orgánu dostavil dobrovolně za účelem řešení své pobytové situace. Zároveň stěžovatel již při svém výslechu v rámci řízení o správním vyhoštění sdělil, že je schopen oznámit změnu adresy a zdržovat se tam pro případ pobytové kontroly, hlásit se policejnímu orgánu ve stanovené době, případně se zdržovat na určeném místě. Dále stěžovatel poukázal na to, že již pět měsíců bydlí na stálé adrese u své partnerky, české státní příslušnice, s níž podle svých slov plánuje společnou budoucnost. Území ČR od té doby již neopustil. Určitou zárukou toho, že stěžovatel hodlal se žalovaným spolupracovat, představuje také skutečnost, že je od počátku správního řízení zastoupen advokátkou, se kterou se dostavil k policejnímu orgánu ve snaze řešit svou pobytovou situaci (obdobně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2024, č. j. 6 Azs 186/2024-27, ze dne 18. 11. 2024, č. j. 7 Azs 252/2024-31, či ze dne 25. 7. 2017, č. j. 2 Azs 253/2017-37). Navíc na rozdíl od řady jiných případů stěžovateli dosud nebylo uloženo správní vyhoštění (ani v jeho věci nebylo vydáno jiné rozhodnutí), které by v minulosti nerespektoval (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 5 Azs 80/2017-27, ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 Azs 69/2017-39, ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 Azs 258/2018-30, ze dne 29. 11. 2024, č. j. 5 Azs 94/2024-39, či ze dne 9. 3. 2023, č. j. 5 Azs 50/2022-29). Nejedná se ani o „tranzitujícího“ cizince, jehož cílovou destinací je jiná země než ČR.“
16. V rozsudku Nejvyšší správní soud v bodě 37. uvedl: „Nejvyšší správní soud tedy souhlasí se stěžovatelem, že za uvedených skutkových okolností bylo důvodné se domnívat, že by účel

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zajištění stěžovatele, tedy v konečném důsledku zabezpečení jeho dostupnosti pro výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, mohl být dostatečně zaručen při využití jednoho ze zvláštních opatření podle § 47 odst. 1 zákona o azylu, a nebylo tak nezbytné přistupovat k omezení jeho osobní svobody. S ohledem na uvedené bylo tedy na místě stěžovateli uložit buď povinnost zdržovat se v pobytovém středisku [§ 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu], nebo - vzhledem k jím udávané adrese v místě bydliště jeho partnerky - povinnost osobně se hlásit žalovanému [§ 47 odst. 1 písm. b) zákona o azylu], v jejímž plnění by stěžovateli jen stěží mohla bránit jeho nemajetnost, jak žalovaný uváděl.“

17. V bodě 38. rozsudku čj. 5 Azs 79/2025 - 34 Nejvyšší správní soud k situaci žalobce konstatoval, že: *„Žalovaný nesprávně posoudil možnost užití alternativ k zajištění ve smyslu § 47 zákona o azylu. Krajský soud měl na základě toho napadené rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele zrušit, což neučinil, přestože na rozdíl od žalovaného považoval stěžovatelovy vazby na území ČR za prokázané. Ani jeho rozhodnutí tedy nemůže obstát.“*
18. Soud v daném případě shledal důvodnou zejména žalobní námitku spočívající v nepřezkoumatelnosti odůvodnění ohledně nemožnosti uplatnění zvláštních opatření. V rozhodnutí o prodloužení zajištění, jak vyplývá z jeho výše shrnutého odůvodnění, absentuje individuální posouzení situace žalobce, přestože po vydání předchozího rozsudku zdejšího soudu dne 3. 3. 2025 ve věci žalobcova zajištění se objevily nové důkazy o hloubce a trvání rodinných vztahů, které žalobce v ČR navázal. Z přiloženého správního spisu je zřejmé, že nejen trvá vztah žalobce s přítelkyní, nýbrž že již plánují svatbu i potomky. To vyplývá zejména z oznámení o zahájení řízení za účelem uzavření sňatku, z protokolu o svědecké výpovědi přítelkyně z 27. 3. 2025 v rámci řízení o vyhoštění a z protokolu o doplňujícím pohovoru s žalobcem k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 25. 3. 2025.
19. V posledně uvedeném dokumentu je uvedeno vyjádření žalobce, že v ČR ho přijala rodina jeho přítelkyně jako svého syna a v klidu. Jeho přítelkyně mu se vším pomáhá. Je zde spokojený, v ČR se mu strašně líbí, jsou tu milí lidé. Přítelkyně ho každý den navštěvuje, nosí mu, co potřebuje, a vozí mu jídlo. Dále žalobcova přítelkyně uvedla v rámci své svědecké výpovědi, že pokud by její přítel měl být vyhoštěn a byl nucen vystěhovat, že by se zhroutila, a současně že si její přítel vytvořil i vztah k její dceři, které např. pomáhal i s učením, a k rodičům své přítelkyně. Dále uvedla, že celá její rodina včetně jejich rodičů hovoří na žalobce česky a on se snaží porozumět.
20. Z uvedeného vyplývá, že od minulého rozhodnutí se objevily nové skutečnosti, které žalovaný byl povinen v novém rozhodnutí zohlednit, zabývat se jimi a podle nich posoudit, zda trvají důvody zajištění podle § 46a a zda není možné aplikovat zvláštní opatření dle § 47 zákona o azylu. což žalovaný neučinil. Napadené rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění v uvedených směrech.
21. Soud má dále za to, že zhodnocení situace v tomto rozsudku koresponduje i s výše citovanými závěry Nejvyššího správního soudu obsaženými v rozsudku ze dne 30. 5. 2025 čj. 5 Azs 79/2025-34, na který poukázal žalobce v replice a kterým bylo zrušeno rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 31. 1. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

22. Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a), b) s ř. s.
23. Z důvodu hospodárnosti se v daném případě nezabýval soud důvodností ostatních žalobních námitek za situace, kdy byl shledán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, což postačuje ke skončení řízení o prodloužení zajištění.
24. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, který měla ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení sestávající z odměny za 3 úkony právní služby po 4.620,-Kč (převzetí zastoupení, sepsí žaloby a repliky) , 3x režijní paušál po 450,-Kč a 21 % DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 9. června 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci

žalobce: Y. Z., narozený X,
státní příslušník X,
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupen advokátkou JUDr. Annou Pavlíkovou,
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky Praha,
sídlem pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2025, č. j. OAM-117/BA-BA07-BA03-PZ-2025

takto:

- I. Nesprávné znění výroku II. rozsudku Krajského soudu ze dne 9. 6. 2025, č. j. 17 A 29/2025-206, se opravuje správným zněním: *„Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 210 Kč, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Anny Pavlíkové do 1 měsíce od právní moci rozsudku.“*
- II. Nesprávné znění odst. 24 rozsudku Krajského soudu ze dne 9. 6. 2025, č. j. 17 A 29/2025-206, se opravuje správným zněním: *„O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada nákladů právního zastoupení sestávající z odměny za 3 úkony právní služby po 4 620,- Kč (převzetí zastoupení, sepsí žaloby a repliky) a 3x režijní paušál po 450,- Kč.“*

Odůvodnění:

1. Při vyhotovování rozsudku Krajského soudu v Plzni v nadepsané věci ze dne 9. 6. 2025, č. j. 17 A 29/2025-205 (dále též jen: „rozsudek“), došlo z důvodu administrativně technického pochybení k uvedení nesprávné výše částky náhrady nákladů řízení ve výroku II. rozsudku a k chybě výpočtu náhrady nákladů řízení v odst. 24 rozsudku. Při výpočtu náhrady nákladů řízení byla zjevně nesprávně připočítána daň z přidané hodnoty ve výši 3 194 Kč, přestože zástupkyně žalobce není její plátkyní. Výše přiznané náhrady nákladů řízení tak měla činit 15 210 Kč.
2. Soud se dále v odst. 24 rozsudku dopustil písařské chyby, když byl namísto mužského rodu ve slovese mít ve spojení „žalobci, který měl ve věci plný úspěch“, užitý rod ženský.
3. Podle § 54 odst. 4 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že: „Předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.“

4. Při vyhotovování daného rozsudku došlo administrativně technickým pochybením k chybě výpočtu náhrady nákladů řízení v odst. 24 rozsudku, k písarské chybě rodu slovesa a zjevně nesprávnému uvedení celkové výše náhrady nákladů řízení ve výroku II. rozsudku. Soud proto v souladu s § 54 odst. 4 s. ř. s. výrok II. rozsudku a odst. 24 odůvodnění rozsudku opravil do podoby, která je obsažena ve výroku I. a II. tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

Plzeň 25. června 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně